

ΣΩΛΕΣΒΑΡΥ

Ἡ δύσις τοῦ Ἡ-μισέλληρος

εἰς τὸν ρῶσσαν ναύαρχον διὰ τοῦ πλοιάρχου πολεμικοῦ γαλλικοῦ βρικίου. Ὁ ναύαρχος ἐδυσπίστησεν ἀλλὰ μετὰ τινὰς ὥρας ἐδέησε νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ λεοντόκαρδος Ὑδραῖος δὲν συνείθιζε νὰ μεγαλαυχῇ. Τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν 13 Αὐγούστου ὥραν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν τὰ ρωσικὰ πλοῖα ἐκινήθησαν προχωροῦντα· ἀλλὰ μικρὸν εἶχον προχωρήσει ὅτε φοβερὰ ἐκρηγῆς ἀντήχησεν, ἣν ἐπηκολούθησεν ἐκρηγῆς δευτέρα. Ὅτε παρήλθεν ὁ καπνὸς ἐφάνησαν ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῶν ὑδάτων τ' ἄμορφα συντρίμματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς κορβέττας Ὑδρας. Μετὰ πολλοῦ κόπου ἐγένετο κατορθωτὸν νὰ σωθῇ ὁ ναυστάθμος καὶ μέρος τῶν ὑπολειπομένων πλοίων εἰς ἃ ἐπίσης εἶχε τεθῇ τὸ πῦρ. Ὁ Μισούλης μετὰ τῶν ὀλίγων ναυτῶν του πηδήσας εἰς λέμβον μικρὸν πρὸ τῆς ἐκρηγῆως διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὴν βροχὴν τῶν κατ' αὐτοῦ ριπτομένων ὑπὸ τῶν Ρώσων σφαιρῶν καὶ διεπεραιώθη εἰς Ὑδραν.

Ἄς σταματήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἄς μὴ προβῶμεν εἰς τὰς κρίσεις ἃς ἡ ἱστορία ἐκφέρει. Ὅσον καὶ ἂν κατακριθῇ ἡ πρᾶξις τοῦ Μισούλη ὡς ὑλικῶς ἐπιζήμιος, οὐδεὶς ὅμως, οὐδεὶς Ἕλλην δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν ἥρωα οὐ τὴν δόξαν διελάλουν τὰ κύματα ἐπὶ τόσα ἔτη ἀπὸ τοῦ Μεσολογίου μέχρι τῆς Ἀλικαρνασσέως πράττοντα ἄλλο ἢ ὅ, τι ἐπραξεν ἀπέναντι τῆς θρασείας καὶ αὐθαιρέτου ἐπεμβάσεως τῶν ξένων.

Εἰς τὸ μικρὸν Μουσεῖον τοῦ Ναυστάθμου διατηρεῖται ἡ λέμβος δι' ἣς ἐσώθη ὁ Μισούλης μετὰ τὸ τόλμημά του. Οἱ ἐνδοξα φέροντες ὀνόματα ἀνδρεῖοι ναυτικοὶ μας ἔτυχε βεβαίως νὰ τὸ ἴδωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ ἡ θεὰ αὐτοῦ θὰ ὑπενθύμισεν εἰς αὐτοὺς ποῖον ἔσται τὸ καθήκόν των εἰάν εὐρεθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς περιστάσιν παρομοίαν.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΓΛΑΔΣΤΩΝ

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ φιλ.

(ἡ συμπλήρωσις τῆς λέξεως γενήσεται μετὰ τὴν ἐκδόλωσιν τῆς πολιτικῆς του)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Καὶ σὺ, Γαλλία, ξακουστὴ τῆς δόξης θυγατέρα,
ποῦ ἔτρεμ' ἡ ἐφ' ἡλίου 'εἰς' ὄρομα τοῦ παιδιοῦ σου,
ποῦ ξάπλωσες τὰ φῶτα σου 'εἰς' τὸν κόσμον πέρα—πέρα
καὶ σκόρπισες τὴν λευθερίαν ἢ κόψιν τοῦ σπαθιοῦ σου,
καὶ σὺ, Γαλλία, σήμερον θὰ δέσῃς μ' ἀλυσίδα
τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

S

Καὶ ξέχασες πῶς μὴ φορὰ ἡ φτερωμένη Νίκη
κρατῶντας τὸ χρυσοῦ σπαθὶ βγαλμένο ἀπὸ τὴ θήκη
ἀδέλφωσες 'εἰς' τὸν οὐρανὸν τὸ ἄγρο ὄνειρό μας,
τὸν μέγαν Ναπολέοντα μὲ τὸν Ἀλέξανδρό μας;
Ἐξέχασες πῶς ἔδρεε 'εἰς' τὸ γυρὸ σου τὴν ἐλπίδα
ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα;

S

Κε' ὁ κόσμος, ποῦ τὴν λευθερίαν μὲ τ' ὄρομά σου σμίγει,
ὅταν μὴ μίαν—μὲ καιρὸ—τὴν ἱστορίαν ἀνοίγῃ
καὶ σκεπτικῶς τὰ φύλλα τῆς γυρίτζῃ ἐνα—ἐνα
γὰ νὰ διαβάσῃ τῶν ἐθνῶν τὰ τόσα περασμένα,
ὦ! τί θὰ πῇ ὅταν ἰδῇ πῶς δέσεις μ' ἀλυσίδα
τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου τὴν πατρίδα;

S

Δὲν φθάνουν τόσοι ἄδικοι τοῦ κόσμου διπλωμάται
ποῦ θέλουν νὰ μοιράσουνε ἄλλοι τὰ χρώματά μας
καὶ προσπαθοῦν παντοτεινὰ οἱ δόλιοι προστάται
νὰ σβύσουν ἀπ' τὰ στήθια μας τὰ τόσα ὄνειρά μας,
καὶ σὺ, Γαλλία, τῆς σκληρῆς θὰ βάλῃς τὴ σφραγίδα
'εἰς' τὴ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, 'εἰς' τὸν κόσμον τὴν πατρίδα;

S

Ἐλᾶτε νὰ σκληρώσετε τὸ ἔθνος τῶν ὀνείρων,
ἂν ἡ Ἀγγλία τὸ μισεῖ, τὸ ἔφαλεν ὁ Βόρως!
Κε' ἂν τὴν Ἑλλάδα σήμερον τὴ θέλετε δεμένη
μὰ μάθετε πῶς ἀπὸ σῆς καρεῖς δὲν περιμένει,
καὶ 'εἰς' τὰ παιδιὰ τῆς μοναχῆς θὰ νύχῃ τὴν ἐλπίδα
ἡ μάνα τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ κόσμου ἡ πατρίδα.

Guerrigue